

[Lennart Larson.]

Regeringen har i længere tid talt om besparelser, men de eneste områder, hvor man i realiteten har sparet, er forsvaret og politiet. Da politiets aldersmæssige sammensætning i dag er meget uhensigtsmæssig, og da politifolk ligesom andre tjenestemænd har fået arbejdstidsnedsættelser, er der i praksis sket en kraftig decimering af hele politistyrken. Dette har bevirket hel eller delvis nedlæggelse af politistationer, indskrænkning eller ophævelse af patruljeringen bortset fra de allermest befærdede veje og en stærkt faldende opklaringsprocent. Det sidste ville være endnu mere grelt, hvis befolkningen havde anmeldt kriminalitet i samme omfang som hidtil.

Nogle kommuner, grundejerforeninger, butikcentre, industrisammenslutninger m.v. har tilbudt at oprette henholdsvis kommunalt politi og vagtværn, men det er blevet afvist fra justitsministerens side. Ministeren kan imidlertid efter retsplejeloven ikke forhindre, at der oprettes private vagtværn, hvis medlemmer benytter enhver borgers ret efter retsplejeloven til at foretage anholdelse på forsk gerning. Men ministeren kan i hvert tilfælde udtale sin beklagelse over, at sådanne initiativer er taget.

Jeg er i princippet enig i, at politimæssige opgaver bør varetages af staten, men når dette ikke sker, risikerer ministeren, at amtskommuner, kommuner og private organisationer selv griber ind for at søge at begrænse kriminaliteten og sikre, at borgerne igen kan færdes på gaderne efter markedets frembud, ligesom røverier og indbrudstyverier kan begrænses mest muligt.

Lennart Larson: I tilknytning til den skriftlige begrundelse vil jeg gerne fremkomme med nogle enkelte bemærkninger.

Medlemmer af det høje ting oplevede jo i går, at telefonbomber ramte folketinget og der blev kastet ølflasker ind gennem vinduerne under antidemonstrationen. Det er dog en bagatelsag i sammenligning med den moralske og retssikkerhedsmæssige krise, der har ramt den danske velfærdsstat, ikke mindst dele af ungdommen. Jeg skal kun tage en enkelt side af denne sag op. I såkaldte primitive natursamfund, f.eks. i Afrika er det karakteristisk, at de ældre behandles med en særlig respekt og et

særligt hensyn. Vi kunne måske lære en del af disse såkaldte kultursamfund. I vort samfund vises de ældre ikke den tilsvarende respekt. Det er endog kommet så vidt, at ældre mennesker i mange bykvarterer i dag ikke tør færdes ude af frygt for vold og røverier, og jeg vil gerne citere et læserbrev i Fyens Stiftstidende af 12. september 1973:

„Ved krydset Vesterbro - Fælledvej står 2 bænke. De er sikkert beregnet til ældre mennesker, der på deres spadseretur gerne ville sidde og strække benene her og kigge på trafikken. Men disse 2 bænke er fra morgen til aften besat af 8 - 10 unge mennesker, der åbenbart ikke har andet at lave end at drikke øl og råbe efter uskyldige forbipasserende. Vi er mange ældre i kvarteret, som efterhånden slet ikke tør gå forbi bænken af frygt for at blive forulempet. Hvad gør politiet? Intet. Vi har iagttaget, at patruljevogne flere gange daglig passerer stedet tilsyneladende uden at se, hvad der foregår.“

Hvad værre er, aviserne indeholder næsten hver dag beretninger om ældre mennesker, der er blevet overfaldet eller udplyndret på gaden eller i hjemmet.

Har samfundet virkelig ikke pligt og råd til at beskytte vore ældre medborgere også imod vold og anden grov kriminalitet? Jeg er tilhænger af en vis kriminalreform, men den må ikke være sådan, at det for den loyldige borger efterhånden er en risiko at gå en aftentur på gaden eller i nærmeste park. Når det drejer sig om de groveste voldsforbrydelser, må der tages hårdere fat, også på de yngste medborgere, ligesom jeg er modstander af det rabatsystem, der lovgivningsmæssigt bruges, når 18-20-årige har udført striber af voldsforbrydelser og røverier.

Justitsministeren (Hjortnæs): Det er et alvorligt spørgsmål, hr. Lennart Larson har stillet, og selv om jeg måske nok finder, at spørgsmålet er begrundet med en række postulater, som ikke nødvendigvis behøver at være rigtige, er det alligevel min opfattelse, at antallet af voldsforbrydelser er for højt. Hertil kommer de deciderede chikanerier, som utvivlsomt også finder sted i et alt for stort omfang.

Nu ville det være interessant at gå ind i en dybere analyse af, hvad der er årsagen